

YEDI DEVRAN

Yedi tepeden, Yedi kıtaya..

Temmuz - Sayı 4

YediHilal

Arakan'daki Zulmü Dünya Budist Örgütü Bile Kınıyor..

Samet Kurtuluş: Arakanlılar kimlerdir? Arakan ile ilgili genel bir bilgi verebilir misiniz?

Said Demir: Arakan dediğimiz, aslında bir coğrafyanın adı. Yani Hint-altı kıtası dediğimiz Güney Asya'dan Bangladeş, Tayland, Laos üçgeninde olan Myanmar'ın bugün işgal altında tuttuğu Arakan diye bir coğrafyadan bahsediyoruz. Köken olarak 1200'lü yıllarda Müslümanlaşmış, 1400'lü yıllardan 1784 yılına kadar Arakan İslam Sultanlığı adı altında bir devlet kurulmuştu. Bir süre Budist işgali, ardından da İngiliz işgali ile beraber o bölgede zulmün başladığı bir coğrafyadan bahsediyoruz. Bugün Myanmar'da, eyaletin eski adı Arakan Eyaleti, ama maalesef şimdi bu eyalete Rakhine ismini verdiler. Rakhine eyaletinde iki yerli kavim var: Biri Arakanlı Müslümanlar, diğeri Budist Rakhineler. Zaten şu anda Müslümanlar'a katliam yapan, zulmedenler bu Rakhineler.

Budist devlet/ülke Myanmar rejimi buradaki Müslümanlar'a yönelik katliamlarda bir taraf. Tercihini yerli Budist grup Rakhinelerden kullanan Myanmar devleti oranın tarihî ismi olan Arakan'ı yerli Budistler'in isimleri ile isimlendirmiştir. Mesela orada başkentin ismi, esas tarihî başkentin ismi, Akyapı. Ama bu şehrin ismini Siffo diye değiştirdiler. Bu da Rakhine Budistleri'ne ait bir isimle isimlendirilmiş oldu.

Dünyada yaklaşık dört milyon Arakanlı Müslüman var. Ama şu an maalesef sadece içeride kalan Müslüman sayısı bir milyon iki yüz bin ile bir buçuk milyon arası. Gerisi tamamen göçe zorlandı ve ülkeyi terk ettiler. Bölgede 1940'lardan beri gelen bir katliam söz konusu. 1940'ta yüz elli bin Müslüman'ı katletmişler. 50'li yıllar ile 2000 arasında Müslümanlar katliamlara maruz kaldılar. Katliamlara maruz kaldıkça da göç etmek zorunda oldular. Daha çok komşu Bangladeş'e, Suudi Arabistan'a, Malezya'ya, Tayland'a göç etmişler. Myanmar devleti ise ülkesinde dokuz yüz bin Müslüman olduğunu söylüyor ve şöyle bir suçlamada bulunuyor: "Bunlar aslında buranın halkı değildir, İngilizler işgal döneminde buraya Bangladeşli Müslümanlar'ı getirdiler ve buraya yerleştirdiler ve bunlar Bangladeş'e geri dönmelidirler." Katliamların gerekçesi olarak da bunu söylüyorlar. Myanmar devleti, Arakanlı Müslümanlar için "onlar bu ülkenin aslı, gerçek unsuru değil" diyorlar.

RÖPORTAJ

Said DEMİR

Samet Kurtuluş: *Daha önce Arakan'daki Müslümanlar, yaklaşık olarak nüfusun kaçta kaçını oluşturuyorlardı?*

Said Demir: Önceki toplama baktığımızda %60-%70 iken, şu an %30'a düştü. Müslümanlar daha çok şehirde ve deniz kenarında, Rakhineler ise dağlarda yaşıyorlardı. Bu yüzden şehri Müslümanlar yönetiyorlardı. Ama İngilizler'in bölgeye gelmesiyle işin rengi değişti.

Budistler Müslümanlar'a saldırırken, Budist rahiplerin kışkırtmalarını görüyoruz. Budist rahipler tarafından Budist tapınaklarında Müslümanlar'a yönelik çok ağır konuşmalar yapılıyor. Oradan Budist rahipler öncülüğünde yola çıkan Budist gençler ve çeteler Müslümanlar'a yönelik katliamlar yapıyorlar.

969 diye bir Budist hareketi var. Bu hareketin lideri 2007'de aftan yararlandırılarak hapisten çıkartıldı. Bu adam 2007'den sonraki katliamların öncülüğünü yapıyor. Bu durumu da TIME dergisi kapağına taşıdı.

969 hareketi tüm Burma Müslümanları'nı hedef alır. Bu yüzden de katliamlar tüm Müslümanları kapsar hâle geldi. Artık sadece Arakanlı Müslümanlar'a yönelik bir zulüm değil, tüm orada yaşayan Müslümanlar'a yönelik bir şiddetten bahsedebiliriz. Oralarda ne yazık ki Budizm terörü var, hatta bu durumu Dünya Budist Örgütü bile kinamıştır.

Samet Kurtuluş: *Budistler bölgeden ne istiyorlar? Arakanlı Müslümanlar'la neden uğraşıyorlar?*

Said Demir: Myanmar çok stratejik bir yer. Dünya haritasını gözünüzün önüne getirdiğinizde bir tarafta Çin, bir tarafta Hindistan var ve Bengal Körfezi'nde bir yer. Myanmar ve Bangladeş, önümüzdeki yıllarda en etkili iki güç olacak olan Hindistan ve Çin'in tam ortasındadır. Bangladeş çok fakir bir ülke; zaten bu yüzden Arakanlı Müslümanlar'a göç kapılarını kapatmıştır. Fakat gayri resmi olarak bu göçe müsaade ediyor. Myanmar ise çok değerli bir alan üzerinde. Benim şahsî kanaatimi soracak olursanız, Çin ve Hindistan buradaki katliamı tetiklemiyorlar. Ne yazık ki katliamla ilgili susuyorlar. Çünkü çıkarları bu yönde. Batı da aynı şekilde. ABD şu anda Myanmar'da üs görüşmesi yapmaktadır. ABD diyor ki, "bir taraf Çin, bir taraf Hindistan; burada bir üssüm olsun."

Buradaki halkın katliam yapma sebebi ekonomik değil. Halk cahil, Budist rahiplerin kışkırtmalarına geliyorlar ve tamamen Müslüman düşmanlığı yapıyorlar. Ama bu halkın Müslüman düşmanlığı başkalarının işine yarıyor. Buradaki püf nokta bu: stratejik bir yer, önemli bir yer, çok değerli bir yer ve Batılı devletler ses çıkarmıyorlar. Şunu da ifade etmek isterim ki katliam yapan halkın düşünerek hareket ediyor olduğunu zannetmiyorum.

Samet Kurtuluş: Peş peşe gelen Burma hükümetlerinin Arakan Bölgesi'ndeki Müslümanlar'a karşı şiddetli düşmanlığının sebebi nedir?

Said Demir: Aslında peş peşe gelen Burma hükümetleri değil de, 1962'de gelen 2008'e kadar devam eden askerî rejim, Müslümanlar'ı en büyük düşman olarak görüyordu. Müslümanlar'ı temizlenmesi gereken bir grup görüyor, onları bu coğrafyada istemiyordu. Bu yüzden 2008'e kadar her türlü katliam, zulüm devam etti. Ama 2008'den sonra biraz yumuşama olmuştur. Liberal ekonomiye geçiş sancıları ile beraber, demokrasiye geçme çalışmaları var. Bu durumdan bölgedeki Müslümanlar ümitlidir.

Samet Kurtuluş: BM'nin bu konuda tutumu nedir? Batı devletleri burada olan katliamlara karşı neden bu kadar müsamahakâr?

Said Demir: Orada BM var, İHH var. Fakat BM nasıl ki Somali'de, nasıl ki Çad'da, nasıl ki Bosna'da duruma müdahilse, aynı şekilde buradaki etkisi de o kadardır. BM burada olanı durdurma yerine, gerçekleşen ile ilgili bir şeyler yapmaya çalışıyor. İşte kamplarla ilgili, kamplara giden gıda dağıtımı ile ilgili işler gibi. Ama yeterli mi? Tabii ki hayır. Örneğin Bangladeş'te 400.000 civarı insan kamplarda yaşıyor, BM'nin gıda dağıttığı sayı: 30.000. Ama İHH'nin hem orada hem de Bangladeş'te ciddi çalışmaları var. Örneğin, on iki şehirde katliam oldu. Biz sadece üçüne girebiliyoruz. Devlet izin vermiyor. Başkalarına hiç izin vermiyor. Örneğin TİKA yakılan köyleri yapmayla ilgili 30 milyon dolarlık bir projeyi orada onaylattı. Enteresan bir şey oldu ve aslında Myanmar derin devleti ile ilgili bize ipucu verebilecek bir şeydir bu. TİKA böyle bir projeye başlayacaktı. Bakan basın toplantısında bunu açıkladı ve o gece bakan görevden alındı, hemen yeni bir bakan atandı. Yeni bakan direkt Sıtfe şehrine gitti. 10 gün o şehirde kaldı. Kimle ne görüştü, ne dedi, ne yaptı; belli değil. Arkasından TİKA aleyhine gösteriler başladı ve Myanmar devleti dedi ki: "Halktan çok büyük karşı duruş var, biz Türkiye'nin projesini durduruyoruz." Sanki orada bu durum özellikle ayarlandı gibi. Aslında Myanmar'ın bu işin içerisinde ne kadar olduğu ile ilgili tipik bir örnektir. Bu işin içinde devlet var. Devlet bilfiil katliamın bir tarafı. Katliamlar yapılırken de öyleydi. Polis Müslüman köylerini kontrol altına alıyordu, çetelere veriyordu, çeteler de katliam yapıyordu. Böyle bir şeydi yani. BM de burada sadece seyirci, etkisiz eleman. Olan biten ile ilgili sadece pansuman tedbir yapıyor. Bunun dışına çıkmıyor.

Samet Kurtuluş: Arakan Müslümanları'nın dışarıda bir örgütleri var mı?

Said Demir: Özellikle Bangladeş, Suudi Arabistan ve Malezya merkezli örgütlenmeleri var. Peki, bunlar ne kadar etkilidir? Çok etkili oldukları söylenemez. Özellikle Bangladeş'teki bir dönem çok etkin RSO vardı ve etkinliği, 1994-1997 yılları arasında Myanmar ile savaşa girdiler ama kaybettiler. Sonra da dağıldılar. Ülke dışında da güçlü olamadılar. Ülke içerisinde ise Arakanlı Müslümanlar'ın herhangi bir örgüt kurmaları söz konusu değil. Arakanlılar'ın karizmatik lider eksiklikleri var. Karizmatik lider problemi de maalesef Arakanlılar'ın sesinin duyulmasını azaltıyor. Bununla ilgili biz ne yapıyoruz? İleriye dönük çalışmalar yapıyoruz. Arakanlı öğrencileri ülkemize getirip uluslararası siyaset okusunlar istiyoruz, iktisat okusunlar istiyoruz, hukuk okusunlar istiyoruz. Okusunlar istiyoruz ki yarın Arakan'ın sesi olsunlar. Arakan'ın o dediğimiz karizmatik liderleri olsunlar. Geçen sene 2-3 öğrenci getirmiştik, bu sene 20 civarı öğrenciyi burada ve Bosna Hersek'te Uluslararası İslam Üniversitesi'nde okutmak üzere anlaşmalarımız oldu. Sabahattin Zaim Üniversitesi ile görüşmelerimiz oldu. Onlar büyük ihtimalle burslu okutacaklar. Ama bu işler çok zor. Niye zor? Çünkü bu insanların çoğu Bangladeş'e sığınmışlar, başka ülkelere sığınmışlar, ellerinde bir pasaportları, bir belgeleri yok ki bu ülkeye getirebilesin. İmkânları olmamış ki okusunlar. Çok zor şartlarda, bir şekilde getirmeye çalışıyoruz. En azından daha önce Bangladeş'e gelip Bangladeş'te okuyan Arakanlı çocukları bulmaya çalışıyoruz ki burada okutarak onları bir yerlere getirelim istiyoruz.

Samet Kurtuluş: Peki son olarak, Arakan nasıl huzur bulur?

Said Demir: Bir defa Arakan'ın sesinin dünyaya duyurulması gerekiyor. Davutoğlu hocanın bölgeye ziyareti çok önemliydi. Hakını vermek lazım. Dünyada ilk defa bir dışişleri bakanı bölgeye gitti. Bunun yanında, Arakanlı Müslümanlar arasında var olan ayrılıklara son verilip bir araya getirilmeleri gerekir. İslam İşbirliği Teşkilatı, Arakanlılar'ın belki de bir sözcüsü olmalıdır. Çünkü Arakanlı Müslümanlar'ın gerçekten bir hâmisi yok. Herhâlde onlara en güzel hâmi de İslam İşbirliği Teşkilatı olsa gerek. Direkt Arakanlılar'la ilgili birimin oluşturulması ve sadece bununla ilgili bir hâmilik üstlenmelidir, böylece bu insanların sesi dünyaya duyurulmalıdır.

Hazırlayan:

Samet Kurtuluş

UIB Rusya ve Türki Cumhuriyetler Sorumlusu

Derinlerde Bir Gezi..

ANALİZ

Bir ay öncesi ile bugünkü Gezi resmi oldukça değişti. Buğulu görüntüler netleşti, çözünürlükler arttı. O zamanlarda çalاکalem, heyecanla bir şeyler yazanlardan birçoğu bugün kuvvetle muhtemel pişmanlık içindedirler. Genel itibar ile orta doğunun kaynayan bir kazan hâline getirildiğini düşünen görüş de sanırım Arap baharının Tunus'tan başlamasına ve ardından Libya'nın karışmasına şaşırılmış, hadiselerin herhangi bir coğrafi bölge ekseninde değil de enerji kaynakları üzerinde oturan tüm ülkeleri kapsadığını anlamış, analizlerini de genişletmiştir.

Şunu hemen diyebilirsiniz; peki Gezi ile Tunus'un, Libya'nın ne ilgisi var? Hem de çok ilgisi var Gezi ile Tunus'un da ilgisi var, Brezilya'nın da Mısır'ın da Ukrayna'nın da.

Konu ne Amerika ne Avrupa ne de Rusya. Çok daha derin ve kapsamlı. Perdelerin arkasında yatan asıl mesele global egemenlik. Tabii, bunu çadırlarda yatan, memleket yönetmenin ne demek olduğunu bilmeyen romantik çiçek çocuklarına anlatmak zor. Zaten gözümüzün önünde realist yöneticilerimiz, romantik gençlere derinlerini anlatmaya çok çalıştılar ama anlayan-dinleyen bulmakta epey zorlandılar. Hadiselerin arkasını gören yine en tepeden bakan yönetici oldu, özgürlük naraları atan kalabalığı sinsice localardan yönetenlerin derdinin üzüm yemek olmadığını çabuk gördü ve hemen birkaç tecrübeli salvo atıverdi. Bunu göremeyen Brezilya başbakanının tüm iyi niyetli yaklaşım ve söylemlerin e karşınl ülkesindeki gösterilerin daha da sertleşmesi en göznl kapalıya bile bir mesaj niteliğindedir.

İsterseniz soru-cevap tekniğiyle biraz daha derine inelim; gösterilerin yapıldığı, hükümetlerin devrildiği yüzeyin biraz daha altına. Elli milyonluk bir ülkeyi veya bu ülkelerin oluşturduğu milyon metrekaarelik devasa bir coğrafyayı nasıl kontrol edersiniz? Nasıl olur da değişik yapılarda bu kadar büyük bir nüfus yelpazesini kendi emellerinize yönlendirirsiniz? Bu ne kadar büyük bir organizasyon ve ne kadar yüksek bir zekâ gerektirir? Düşündüğümüz kadar büyük bir organizasyon gerekmediği kesin.

Cevap aslında çok basit. Milyonları yönetmenin yolu milyonları yönetenleri yönetmekten geçer. Bundan daha güvenli ve kesin sonuç veren yol da milyonları yönetecekleri bizzat belirlemektir. Birkaç yüz insanı yönetmek ve manipüle etmek ülkeleri ve hatta bölgeleri yönetebilmeyi sağlıyorsa o işe milyar dolar yatırmak zekice olabilir. İşte bu zekâ, 150 yıldır kendini geliştirmekte ve sistematüğini her gün mükemmelleştirmektedir.

Adalet, demokrasi ve insan hakları zirvalarının konuşulduğu sahnenin arkasında seyircilerin asla görmemesi gereken bir grup, göreve gelen hükümetlerle masaya oturur, kirlil pazarlıklar yapar ve şantaj kültürüyle gemisini yürütmeye çabalar. Pazarlık yapılan ülkelere Amerika da dâhildir Rusya da. Kimse pazarlıktan kaçamaz, köşe başları ve kavşaklar tutulmuştur çünkü. İşlerine geleni yüceltir, işlerine gelmeyen devirirler. Bunun için bu güçlerle asla masaya oturmayan bir başbakan en fazla oyu almasına, en fazla zammı yapmasına ve yerli bir ekonomiye yelken açmasına rağmen çabucak alaşağı edilmiştir.

İşe bu açıdan bakınca en büyük zulümlerin ve çifte standartların bizzat adalet savunucusu ülkelerin elinden çıktığı gerçeği ironi olmaktan çıkar, mantıklı bir zemine oturur. Çünkü hak hukuk repliklerinin ustaca şiirleştiği sahnenin hemen arkasında yapılan pazarlıklarda sadece güç, akıl ve para kazanır.

Bu yüzden 250 bin aslanın şehit olup İstanbul'a bırakmadığı donanma, sadece bir yıl sonra tek kurşun atmadan Sarayburnu'na demirleyebilmiştir. Çünkü Osmanlı, meydandaki savaşı kazanmış ama arkadaki pazarlığı kaybetmiştir.

100 yıl önce milletleri savaşlarla dizayn eden akıl sonraları bundan çok daha ucuz bir yol bulmuş, daha az parayla yönetimleri dizayn etmiş, istediği sonucu alamadığında da darbelerle oyununa format atmıştır. Şunu da yanlış anlamamak lazım, burada bahsedilen doğrudan müdahaleler değildir. Olan anlaşmazlıklar, hırsları, zayıflıkları kullanarak belirli kilit noktalara müdahale etmekten, rüzgâr estirmekten değil, var olan rüzgârları hassas ve dikkatli bir yelkenci gibi istenilen yönde kullanmaktan bahsediyoruz. Yani popüler deyimle toplum mühendisliği dediğimiz şeyin ta kendisi. Tunus'ta başa gelen İslamcılar istenilen kıvama gelmiyorsa, Allah muhafaza, Tunus düze çıkma yolunda ilerliyorsa orduyla gelip işgal etme zahmetine katlanmak çok meşakkatlidir, bunun yerine 100 bin dolar harcıyıp laiklerin lideri Şükrü Belaid'i öldürtürsün, zaten gerisini çokça sorgulamayan, suçlamaya hazır seküler laikler halleder. Biraz da yanlış haber, birkaç provokasyon, koskoca ülke üç kuruşa karışveriş. Dayının dediği gibi, mesele birilerini öldürtmek değil, ne zaman ne şekilde kimi öldürteceğini bilmektir. Akıl buradadır.

Askerî darbelerin modasının geçtiği son dönemde revaçta olan şey toplum mühendisliğidir. Toplumu toplum yoluyla şekillendirmek, kendi atını koşturmak isteyen yöneticilerin karşısına yine kendi milletini çıkarmak tek kelime ile dâhicedir. Bu dâhi buluş Mısır gibi büyük bir ülkenin yönetimini formatladıktan sadece 1 yıl sonra beğenmedikleri birini milletin oylarının yarısından fazlasını almasına rağmen yine aynı milletle aşağı indirmeyi başarmayı sağlayabilecek kadar efektifleşmiştir.

Kimse kusura bakmasın ama bu büyük resimde Gezi parkı dediğimiz şey oltaya takılmış ufak bir yemdir. Amaç büyük balık Türkiye'nin gelip zokayı yutması ve balıkçı tarafından kayığa çekilmesidir. Kismetimiz varmış ki o zokayı yutmadık ama Brezilya ve Mısır kayıkta. Kaç yıl geriye formatlanacaklarını da ancak Allah bilir.

Yazıya dünyaya bu büyük resmi çizmeye çalışan derin odaklara daha büyük bir resmi göstererek son vermek isterim. O en büyük resmin adı "Ali İmran 54"tür ; "Onlar düzen kurdular, Allah da kendi düzenini kurdu, onlarınkini bozdu, Allah düzen kuranların en hayırlısıdır." Aziz olan Allah doğru söyler.

İşte böyle. Sen binlerce yıl uğraşır, trilyonlarca para harcar, isteğine göre global bir düzen kurarsın; Allah'da birilerini istihdam eder ummadığın yerden oyunu bertaraf ediverir.

Zafer OZSATICI - 7Hilal UIB Bşk. Yardımcısı

D-8 (Developing 8)

D-8 (Developing Eight) kelime anlamıyla "gelişen 8 ülke"yi ifade ediyor. Birçoğumuzun bildiği üzere D-8, İslam coğrafyasında Müslümanlar'ın arasındaki ticarî, askerî, sosyal ve kültürel işbirliğini kurmayı ve geliştirmeyi hedefler. Dünya nüfusunun yaklaşık olarak dörtte birinin Müslüman olduğu göz önüne alındığında, D-8 benzeri teşkilatların kurulması için geç bile kalmıştır. 1. Dünya Savaşı öncesi, yakın geçmişte Osmanlı İmparatorluğu'nun Batılı ülkeler karşısında eski gücünü gösteremiyor oluşu Müslüman coğrafyada liderlik konusunda bir boşluğa sebep olmuş, bu da İslam birliğini olumsuz manada etkilemiştir.

15 Haziran 1997 tarihinde İstanbul'da açıklanan deklarasyonla D-8'in kurulduğu ilan edildi. D-8 teşkilatının kurulmasında Türkiye Cumhuriyeti 54. Hükümeti Başbakanı merhum Prof. Dr. Necmettin Erbakan hocanın gayretleri ve azmi büyüktür. 28 Şubat döneminde yaşananlara rağmen İslam Birliği konusunda sahip olduğu idealden vazgeçmeyerek bu teşkilatın kuruluşu için çalışmış ve sonuç olarak bu teşkilat kurulduktan on beş gün sonra, içinde bulunduğu hükümetin düşürülmesiyle iktidardan indirilmiştir.

D-8; Türkiye, İnan, Pakistan, Mısır, Bangladeş, Malezya, Endonezya ve Nijerya'dan oluşuyor. Logosunda bulunan altı adet yıldız, ilkelere temsil etmektedir. Bunlar;

Savaş değil, barış
Çatışma değil, diyalog
Çifte standart değil, adalet
Üstünlük değil, eşitlik
Sömürü değil, adil düzen
Baskı ve tahakküm değil, insan hakları, hürriyet ve demokrasi.

D-8'den sonraki adımda ortak askerî güç, ortak para birimi gibi İslam birliğini pekiştirecek ve ortak bir güç olarak Dünya siyasetinde söz sahibi yapacak hamleler dile getirilmiştir. Ancak gerek Türkiye'de gerekse diğer ülkelerdeki siyasî dalgalanmalar D-8'in hedeflenen aşamaya gelmesine müsaade etmemiştir. İllelere bakıldığında aslında D-8'in ne kadar ileri görüşlü bir hamle olduğu daha iyi ortaya çıkacaktır. Bugün Suriye'de yaşanan zulüm, Mısır'da insanların siyasî tercihlerini hiçe sayan vesayetçi zihniyet, İsrail'in Filistin'de uyguladığı ambargo ve işgal siyaseti, D-8 daha güçlü olsaydı büyük ihtimalle yaşanmayacaktı. Allah ümmetin birliğini ve mazlum Müslümanlar'ın kurtuluşunu görmeyi bizlere nasip etsin.

Abdullah Yasin ERDEM - 7Hilal UIB üyesi

